

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 404/17/5505-12
EEČ: 2-39-70-2018

Liptovský Mikuláš 16.02.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 1557/7, 031 01 XXXXX, Slovensko

povolanie: koordinátor dopravy

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: vydieranie podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

Dňa 27. 09. 2017 asi o 20.00 hod., ako očitú svedkyňu incidentu, ktorý mal krátko predtým so XXXXX, zastavil XXXXX, ktorá na poli v blízkosti miesta svojho trvalého pobytu venčila psov a povedal jej, aby to, čo z potýčky medzi ním a XXXXX videla a počula, si nechala pre seba, ak nechce mať problém, lebo on vie, kde býva, čo v XXXXX vyvolalo pocit strachu,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovatel' PZ, Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 22. 11. 2017, sp.

zn. ORP-449/1-VYS-LM-2017, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a zároveň pre jeho spáchanie vzniesol obvinenie XXXXX, ktorý sa ho v časti týkajúcej sa svedkyne – poškodenej XXXXX mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia. V procese výkonu dokazovania v prípravnom konaní sa však nepodarilo obvinenému preukázať kumulatívne naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona v súvislosti s konaním, ktorého sa dopustil vo vzťahu k osobe svedkyne – poškodenej XXXXX s tým, že totožný záver bolo potrebné vo veci prijať aj v súvislosti s inými trestnými činmi, ktorých skutkové podstaty sú uvádzané v osobitnej časti Trestného zákona.

Podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona zločinu vydierania sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

Podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona zločinu marenia spravodlivosti sa dopustí ten, kto v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní použije násillie, hrozbu násillia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na sudcu, stranu trestného konania, účastníka súdneho konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmou na zdraví alebo inou ťažkou ujmou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu som zistil, že obvinený XXXXX skutočne po incidente so XXXXX komunikoval aj s očitou svedkyňou predmetnej potýčky XXXXX, avšak obsah rozhovoru, ktorý medzi nimi prebehol, sa podľa tvrdení obvineného a samotnej svedkyne – poškodenej rôzni. XXXXX však ako vo výpovedi v procesnom postavení svedkyne – poškodenej, tak pri vzájomnej konfrontácii so svedkyňou XXXXX, nar. 03. 05. 1983, trvalo bytom Pod hájnikom 46/7, XXXXX, ktorá bola osobne prítomná pri rozhovore medzi XXXXX a XXXXX, zotrvala na svojom tvrdení o tom, že v rozhovore malo okrem iného odznieť aj to, že to, čo z potýčky medzi obvineným a XXXXX videla a počula, si má nechať pre seba, ak nechce mať problém, lebo on (obvinený) vie, kde býva, s tým, že táto požiadavka, konštatovanie a nepriama vyhrážka vyvolali v nej pocit strachu. Keďže nepriama vyhrážka vyslovená obvineným zostala bez bližšej konkretizácie, nie je spôsobilá vyvolať kumulatívne naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty žiadneho

z relevantných trestných činov, ktoré by v danej veci prichádzali do úvahy, teda ako trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona, tak marenia spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona, či nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona. Vo všetkých troch prípadoch možnej právnej kvalifikácie obvineným spáchaného skutku absentuje preukaznosť a preukázateľnosť použitia násilia, či hrozby násilia zo strany obvineného XXXXX, rovnako ako chýba preukaznosť a preukázateľnosť hrozby inou ťažkou ujmom. Len všeobecné konštatovanie páchatela, že jeho potenciálna obeť uvidí a že vie, kde táto býva nie je dostatočným podkladom pre vyslovenie záveru, že sa dopustil niektorého z trestných činov, ktorých skutkovú podstatu je inak podobné konanie spôsobilé naplniť. V prípade možnosti prípadne kvalifikovať konanie obvineného ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona ešte k nejednoznačnému obsahu ním vyslovenej nepriamej vyhrážky pristupuje skutočnosť, že konania sa dopustil prakticky bezprostredne po spáchaní skutku smerujúceho proti XXXXX, za ktorý je síce trestne stíhaný, a to pre spáchanie zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, avšak stalo sa tak ešte pred začatím trestného stíhania, teda pred trestným konaním, či už realizovaným orgánmi činnými v trestnom konaní vo fáze tzv. prípravného konania alebo v konaní pred súdom. Predmetné nedostatky objektívne bránia v ďalšom vedení trestného konania proti obvinenému v tejto jeho časti. Súčasne však je potrebné ďalej konštatovať, že vyslovením nepriamej a nedostatočne konkrétnej vyhrážky sa XXXXX, v spojení so zistením, že táto na strane svedkyne – poškodenej XXXXX vyvolala pocit strachu, správal spôsobom rozporným so zákonom, pričom predbežne vykazuje naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tak, ako ich pozná a upravuje znenie § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Vzhľadom nato, že orgány činné v trestnom konaní nie sú oprávnené o takomto podozrení konať a rozhodnúť, v spojení so zistením, že vo veci je vedené trestné stíhanie proti určitej osobe, bol na mieste postup v intenciách § 214 ods. 1 Trestného poriadku, teda postúpenie veci tomu štátnemu orgánu, ktorému prislúcha o podozrení zo spáchania priestupku nielen konať, ale aj rozhodnúť.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor